

Jász-ság ürügyén

Időszámításunk előtt úgy 10 ezer évvel, Ázsiában három nagy civilizáció alakult ki és jutott a társadalmi, tudományos és kulturális fejlettség kimagasló szintjére. (Hasonlóan magas szintet értek el Egyiptomban, vagy Dél-Amerikában az azték és az inka kultúrák, de azok jász vonatkozásai nagy bizonyossággal kizárhatók.) Legtöbb tekintetben napjainkra sem emelkedett magasabb szintre; sem államszervezet, sem a vallásosság, bölcsélet, politika, orvoslás, csillagászat, stb. terén a modern ember.

Kolumbusz előtti Kínai világtérkép

Mai szóhasználatban e három ázsiai kultúra, keletről nyugat felé haladva; a Kínai, az Indiai és a Perzsa, vagy Mezopotám. Nagy valószínűséggel az egyes népek életterének sajátosságai következtében, hasonló szellemi magasságokban, mégis más-más irányultsággal viszonyultak isten – ember – környezet kapcsolatához. Ha a bölcséletet, hitéletet vesszük elsődlegesnek, akkor tömören az állapítható meg, hogy Kína embere, természet-központú, India embere isten-központú, míg a Mezopotám emberek; ember-központúan szemlélték a világot. Az úgynevezett modern, vagy civilizált (az anyagi kultúrát a szellemi kultúrával szembe állító) ma embere; „én”-központú. Téves „én”(ön)-tudatú. Ahogy Baktai Ervin mondta 1917-ben; „Európa: világnézet nélküli, csak periodikus vélemények vannak. Nyugat: a „szent egoizmus” a világnézetet helyettesíti. Kelet: vigasztaló, biztató világnézet.” Az ő jászok gondolkodásában, mindig a megértés és a belátás volt a meghatározó. Megértése a világ törvényszerűségeinek és belátása a megváltoztathatatlan. Megváltoztathatatlan: az emberi szellemiség és erkölcs leromlása. Ezért kerültek -míg lehetett- a letelepült, romlásra ítélt életformákat, romlásba rohanó kultúrákat. Lásd: Egyiptomi-, Perzsa-, Római-, Inka-, Azték-, Görög-, Kínai- stb. birodalom.

Az emberi létfenntartás szempontjából Ázsiában a legkedvezőbbek, az indiai természeti adottságok. Az északabbra fekvő Kínában a nehezebb életfeltételek nagyobb természetszemléletet eredményeztek, míg a tőlük nyugatra elhelyezkedő Perzsa világ a közeli egyiptomi majd görög szellemiség, valamint az intenzívebb kapcsolatok révén szerteágazóbban viszonyult az élethez ember-központúságában.

A pusztai nomád élet előtti letelepült ős jászokra, az indiai eredetű védikus kultúra hatott meghatározó erővel. A jászok eleire a Turáni alföldről történ nyugatra húzódásuk során hatott a Mezopotám, ó Perzsa gyökerű világszemlélet. A Kínaiakkal a mongol és hun törzseknek volt szoros kapcsolata.

Visszatérve a jász belátásra és megértésre.

Mikor Jas, a jász ősbölcs zarándok útján fölkereste Balarámot (a Legfelsőbb alászállását), útja során találkozott Szandzsájával, Drítarasztra király kocsi-hajtójával. Tőle szerzett tudomást az emberiség erkölcsi leromlásának okáról és folyamatáról, innen ered a visszafordíthatatlan belátása.

A jámbor Kuru dinasztia szentéletű királyai kormányozták Baratavarsát (melynek töredéke a mai India) Pándu, az igazságos, sokak által szeretett király korán meghalt. Őt fia (Judistir, Ardsuna, Bíma, Nakula és Szahadév) bátyjának, a vak Drítarasztrának fennhatósága alá került. Bár Drítarasztra volt az idősebb, ő vaksága miatt nem foglalhatta el a trónt. Egy ideig, míg a Pándu-fiak fel nem nőttek, mégis vállalnia kellett a kormányzást. Eközben foglalkoztatta a gondolat -fiai és tanácsadói nyomására- hogy miért ne legidősebb fiát, Durjodanát ültesse a trónra. Drítarasztra fiai kezdettől fogva azon fáradoztak, hogy a jogos örökösöket, a Pándava testvéreket eltegyék az útból. Számptalan cselszövés, üldöztetés és megalázás után a Pándava testvérek nem kerülhették el a nyílt összecsapást. Így a kor uralkodói, seregeikkel és szövetségeseikkel két pártra szakadva, a Pándavák, vagy a Kauravák oldalán sorakoztak fel. Az eseményeket Drítarasztra kocsihajtója, Szandzsája mondta el a vak uralkodónak. Ő mesélte el a Kuru mezei csata kezdetét, Ardsuna kétségét a kitörni készülő rokonharc tarthatatlanságáról és Ardsuna, valamint Krisna (a Legfelsőbb másik alászállása) közötti mély filozófiai beszélgetést. (ezt örökölte meg az indiai eposz; a Mahabárata, Bagavad-gíta megjelölésű fejezete)

Ekképpen szólt Szandzsája Jasnak, az erkölcsi romlás útjáról: Rokonvér kiontása a családi hagyományok vesztéhez vezet. → Ahol nem követik a családi nemes hagyományokat, ott a vallástalanság és a kötelességszegés lesz úrrá. → Mikor túlsúlyba kerül a vallástalanság, akkor elfajulnak a női erkölcsök. → Erkölcstelen nők nem képesek nemes utódokat szülni a méltatlan kapcsolatokból. → Dicstelen utódok romlását okozzák úgy a családoknak, mint a rokonvért kiontóknak. → Az ilyen utódok nem tisztelik az ősatyákat. → Az ősatyák és azok hagyományinak nem követése a családok vesztét okozza. → Elvesztek azok, ahol elhalnak a nemzeti hagyományok.

Tudjuk, hogy a Kuru mezei csata bekövetkezett, a rokonvérontás megtörtént. A küzdelemben veszett el valamennyi ős jász vitéz. Ezt követően kezdték meg vándorló pusztai nomád életüket a jászok.

A ős jászok megértése, a világ törvényszerűségeinek megismeréséből fakad, amit Jas adott tovább a vándorló népnek s hagyományozódott mindaddig, amíg akadtak követői a bölcsességnek. Álljon itt egy részlet a bizalmas tanításból:

1

jászok őse Jas ivadék - Balarámot kérdezi - mire kellett Kuru mezőn - rokonvért kiontani

2

mióta a sok családfő - harci tűzön hamvadott - össze vissza kódorog csak - gyermek öreg asszonyok

3

figyelj hívem szólt Balarám - hallgasd meg mit mondhatok - annyit szólok mit megérthetsz - ha figyelsz s gondolkozol

4

ami Kuru mezőn történt - elrendezett dolog volt - letűnt dicső korok léte - elég volt sok rokonból

5

olyan idők jöttek soron - ami már nem dicsőít - ezt is meg kell lélnek élni - hátha eszmél s föléri

6

csak föléri egyszer végre - nem ez az ő otthona - ezért kellett nemes időt - követni a botornak

7

azért bánkódsz mért mentek el - jas nemzetség nagyjai - pedig bölcsék nem búsulnak - test létén sem hamvain

.

.

.

11

lényeglátó bölcs szemeket - nem zavarja változás - te se búsulj vérid vesztén - átlépték a léthatárt

12

átlépték mert mind megtette - méltón ami sorsa volt - vérét adta nemzetének - harcosnak ily díj való

13

ki boldog ki boldogtalan - van ki örül van ki sír - hideg meleg fény és árnyék - mind egyre csak változik

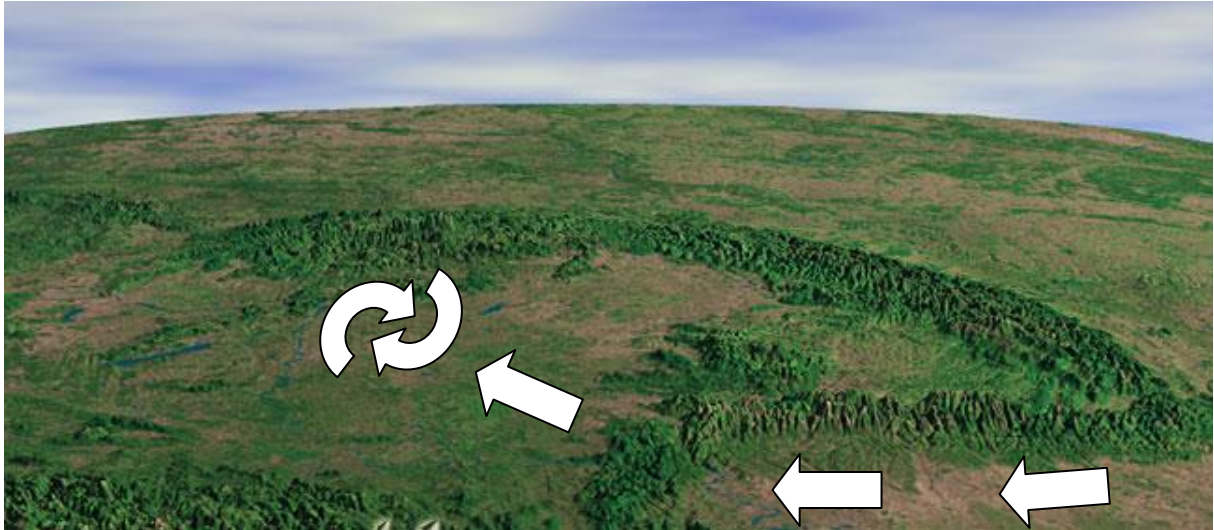
14

ne higgy az ily változásnak - ez csak látszat áltatás - anyagvilág káprázata - beföd tiszta láthatást

.

.

.

Jászok bejövedele – és nincs tovább

„volt egy nép a Mátra alján - Zagyva Tarna Ágó partján - sok századon élte éltit - nem városít természetit
háza nem volt földet nem túrt - dús legelőn egyedül úr - járta földjét körbe körbe - nem hágott föl magos kőre
nem tágított ősi földtől - nem vágyott el hon vidékről - ugyanazt a pusztát járta - amit ősi hagytak rája
napkeleti pusztá képe - fogta szívét futó népnek - így lelt honra vizek partján - így lett hon s ezt vérik lakják...”

Eurázsia ma

Borzák Balarám Béla